

ЗАТВЕРДЖЕНО

**Наказ Міністерства охорони
здоров'я України**

РЧ. 04.2026 № 500

**СТАТУТ
ДЕРЖАВНОЇ УСТАНОВИ
«ІНСТИТУТ СУДОВОЇ ПСИХІАТРІЇ ТА СУДОВОЇ МЕДИЦИНИ
МІНІСТЕРСТВА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ»**

(нова редакція)

Ідентифікаційний код 04803492

м. Київ 2026

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Державна установа «Інститут судової психіатрії та судової медицини Міністерства охорони здоров'я України» (далі – Інститут) є державною науково-дослідною установою, державною спеціалізованою установою судово-психіатричної, судово-медичної та судово-психологічної експертизи Міністерства охорони здоров'я України, установою, яка забезпечує застосування примусових заходів медичного характеру, заснованою на державній власності, що належить до сфери управління Міністерства охорони здоров'я України і є підзвітною йому.

2. Інститут є державною бюджетною неприбутковою установою, Уповноваженим органом управління якої є Міністерство охорони здоров'я України (далі – Уповноважений орган управління).

3. Інститут створений як Українська філія Всесоюзного науково-дослідного інституту загальної та судової психіатрії імені В.П. Сербського (наказ Міністерства охорони здоров'я СРСР від 16 травня 1984 року № 548).

Інститут є правонаступником державної установи «Центр психічного здоров'я і моніторингу наркотиків та алкоголю Міністерства охорони здоров'я України» згідно з наказом Міністерства охорони здоров'я України від 29 червня 2021 року № 1584 «Про реорганізацію державної установи «Центр психічного здоров'я і моніторингу наркотиків та алкоголю Міністерства охорони здоров'я України».

Інститут є правонаступником державної установи «Український науково-практичний медичний центр неврології та реабілітації Міністерства охорони здоров'я України» згідно з наказом Міністерства охорони здоров'я України від 26 травня 2022 року № 879 «Про реорганізацію державної установи «Український науково-практичний медичний центр неврології та реабілітації Міністерства охорони здоров'я України».

Інститут є правонаступником державного закладу «Український спеціалізований диспансер радіаційного захисту населення Міністерства охорони здоров'я України» згідно з наказом Міністерства охорони здоров'я України від 13 жовтня 2022 року № 1861 «Про реорганізацію державного закладу «Український спеціалізований диспансер радіаційного захисту населення Міністерства охорони здоров'я України».

Інститут є правонаступником державного закладу «Спеціалізована медико-санітарна частина № 14 Міністерства охорони здоров'я України» згідно з наказом Міністерства охорони здоров'я України від 20 травня 2023 року № 932 «Про реорганізацію державного закладу «Спеціалізована медико-санітарна частина № 14 Міністерства охорони здоров'я України».

Інститут є правонаступником комунального підприємства «Обласна психіатрична лікарня с. Орлівка» Рівненської обласної ради згідно з наказом Міністерства охорони здоров'я України від 11 березня 2025 року № 437 «Про

реорганізацію комунального підприємства «Обласна психіатрична лікарня с. Орлівка» Рівненської обласної ради».

Інститут є правонаступником державної спеціалізованої установи «Головне бюро судово-медичної експертизи Міністерства охорони здоров'я України» згідно з наказом Міністерства охорони здоров'я України від 3 квітня 2026 року № 448 «Про реорганізацію державної спеціалізованої установи «Головне бюро судово-медичної експертизи Міністерства охорони здоров'я України».

Інститут є правонаступником державної спеціалізованої установи «Київське міське бюро судово-медичної експертизи» згідно з наказом Міністерства охорони здоров'я України від 3 квітня 2026 року № 452 «Про реорганізацію державної спеціалізованої установи «Київське міське бюро судово-медичної експертизи».

За час існування Інституту декілька разів змінювалася його назва:

Київський НДІ загальної та судової психіатрії МОЗ України (наказ Міністерства охорони здоров'я України від 11 листопада 1991 року № 160);

Український науково-дослідний інститут соціальної та судової психіатрії (наказ Міністерства охорони здоров'я України від 12 грудня 1995 року № 231);

Український науково-дослідний інститут соціальної і судової психіатрії та наркології МОЗ України (наказ Міністерства охорони здоров'я України від 01 березня 2000 року № 40);

Державна установа «Науково-дослідний інститут психіатрії Міністерства охорони здоров'я України» (наказ Міністерства охорони здоров'я України від 07 серпня 2018 року № 1462);

Державна установа «Інститут психіатрії, судово-психіатричної експертизи та моніторингу наркотиків Міністерства охорони здоров'я України» (наказ Міністерства охорони здоров'я України від 27 вересня 2021 року № 2065);

Державна установа «Інститут судової психіатрії Міністерства охорони здоров'я України» (наказ Міністерства охорони здоров'я України від 08 вересня 2023 року № 1601).

4. Інститут у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, іншими нормативно-правовими актами, а також наказами Уповноваженого органу управління і цим Статутом, що затверджується Уповноваженим органом управління.

II. НАЙМЕНУВАННЯ ТА МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ

1. Найменування:

Повне українською мовою: Державна установа «Інститут судової психіатрії та судової медицини Міністерства охорони здоров'я України».

Скорочене українською мовою: ДУ «ІСПСМ МОЗ України».

Повне іноземною мовою (англійською мовою): State Institution «Institute of Forensic Psychiatry and Forensic Medicine of the Ministry of Health of Ukraine».

Скорочене іноземною мовою (англійською мовою): SI «IFPFM of MoH of Ukraine».

2. Місцезнаходження Інституту: Україна, 04080, м. Київ, вул. Кирилівська, 103-А.

III. МЕТА, ПРЕДМЕТ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЗАВДАННЯ ІНСТИТУТУ

1. Інститут створений з метою: провадження наукової, науково-педагогічної та практичної діяльності у сфері судово-психіатричної, судово-медичної та судово-психологічної експертиз, застосування примусових заходів медичного характеру; науково-методичного та організаційно-управлінського забезпечення судово-психіатричної, судово-медичної та судово-психологічної експертної діяльності; проведення судово-психіатричної, судово-медичної, судово-психологічної, комплексної судових експертиз; надання психіатричної допомоги особам з психічними розладами шляхом застосування примусових заходів медичного характеру; реабілітаційної допомоги при застосуванні примусових заходів медичного характеру; надання соціальних послуг особам з психічними розладами до яких застосовано примусові заходи медичного характеру; моніторингу стану дотримання прав людини при застосуванні примусових заходів медичного характеру.

2. Предметом діяльності Інституту є:

- виконання наукових досліджень і розробок, підготовка науково-педагогічних та наукових кадрів вищої кваліфікації;
- дослідження і розробки в галузі природничих наук;
- діяльність у сфері права;
- дослідження й експериментальні розробки у сфері інших природничих і технічних наук;
- дослідження й експериментальні розробки у сфері суспільних і гуманітарних наук;
- вища освіта;
- інші види освіти;
- інші види освіти, н. в. і. у.;
- допоміжна діяльність у сфері освіти;
- діяльність лікарняних закладів;
- загальна медична практика;
- спеціалізована медична практика;
- інша діяльність у сфері охорони здоров'я;
- регулювання у сферах охорони здоров'я, освіти, культури та інших соціальних сферах, крім обов'язкового соціального страхування;
- інша професійна, наукова та технічна діяльність;

інша професійна, наукова та технічна діяльність, н.в.і.у.;

діяльність із догляду за хворими із забезпеченням проживання;

надання послуг догляду із забезпеченням проживання для осіб з розумовими вадами та хворих на наркоманію;

надання соціальної допомоги без забезпечення проживання для осіб похилого віку та інвалідів;

діяльність головних управлінь (хед-офісів);

діяльність у сфері зв'язків із громадськістю;

дослідження кон'юнктури ринку та виявлення громадської думки;

консультування з питань комерційної діяльності й керування;

надання інших інформаційних послуг, н.в.і.у.;

оброблення даних, розміщення інформації на веб-вузлах і пов'язана з ними діяльність;

діяльність приватних охоронних служб;

обслуговування систем безпеки;

комплексне обслуговування об'єктів;

діяльність у сфері охорони громадського порядку та безпеки.

Усі види діяльності, які згідно із законодавством потребують спеціальних дозволів чи ліцензій, здійснюються Інститутом лише після їх отримання.

3. Основними завданнями Інституту є:

- 1) науково-методичне забезпечення судово-психіатричної експертної діяльності;
- 2) науково-методичне забезпечення судово-медичної експертної діяльності;
- 3) науково-методичне забезпечення судово-психологічної експертної діяльності;
- 4) науково-методичне забезпечення застосування примусових заходів медичного характеру;
- 5) розробка та впровадження нових методів попередження суспільно небезпечних дій, що вчиняються особами, які страждають на психічні розлади;
- 6) участь у створенні та виконанні інноваційних проектів і програм у галузі судової психіатрії, судово-психіатричної, судово-медичної та судово-психологічної експертизи;
- 7) провадження освітньої діяльності у сфері вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні (навчання в аспірантурі) за спеціальностями «Медицина», «Медична психологія»;
- 8) підготовка науково-педагогічних та наукових кадрів вищої кваліфікації шляхом навчання в докторантурі за науковими спеціальностями «Психіатрія», «Судова медицина»;
- 9) забезпечення практичної частини підготовки в інтернатурі як бази стажування за спеціальностями «Психіатрія», «Судово-медична експертиза»;
- 10) провадження освітньої діяльності у сфері післядипломної освіти

шляхом навчання на циклах спеціалізації або в лікарській резидентурі за спеціальністю «Судова психіатрія»;

11) проведення заходів безперервного професійного розвитку для медичних працівників та судових експертів;

12) проведення наукової експертизи та забезпечення наукового обґрунтування пріоритетних напрямів розвитку науки, наукових програм і проєктів, визначення напрямів наукової діяльності, аналізу й оцінки ефективності використання наукового потенціалу та результатів досліджень;

13) організація та участь у роботі науково-практичних конференцій, нарад, конгресів, симпозіумів, в тому числі міжнародних, за профілем діяльності Інституту;

14) видання фахових журналів, методичних рекомендацій, інформаційних листів, навчальних посібників, монографій тощо;

15) налагодження і розвиток партнерських та договірних відносин з міжнародними, регіональними та іншими навчально-тренінговими центрами з метою розробки та реалізації спільних програм з підготовки і підвищення кваліфікації спеціалістів у сфері судової психіатрії, судово-психіатричної, судово-медичної та судово-психологічної експертиз;

16) організаційно-управлінське забезпечення судово-психіатричної експертної діяльності;

17) організаційно-управлінське забезпечення судово-медичної експертної діяльності;

18) організаційно-управлінське забезпечення судово-психологічної експертної діяльності;

19) проведення судово-психіатричної експертизи;

20) проведення судово-медичної експертизи;

21) проведення судово-психологічної експертизи;

22) проведення комплексної судової експертизи;

23) проведення експертних досліджень з питань, що становлять інтерес для юридичних і фізичних осіб;

24) забезпечення участі працівників, як спеціалістів у проведенні слідчих (розшукових) дій;

25) інформування (за умови дотримання законодавства України, що регулює розголошення даних, отриманих під час виконання експертизи, дослідження) Уповноваженого органу управління про всі дефекти у наданні медичної допомоги населенню, що були виявлені при проведенні судових експертиз та досліджень;

26) післядипломне навчання судових експертів;

27) контроль за рівнем судово-психіатричного, судово-медичного та судово-психологічного кадрового забезпечення в Україні;

28) застосування примусових заходів медичного характеру;

29) здійснення реабілітації осіб до яких застосовано примусові заходи медичного характеру;

30) надання соціальних послуг особам до яких застосовано примусові

заходи медичного характеру;

31) медична практика відповідно до отриманої ліцензії;

32) участь у розробці проєктів нормативно-правових актів щодо удосконалення законодавства у сфері надання психіатричної допомоги, судово-психіатричної, судово-медичної, судово-психологічної експертиз;

33) здійснення моніторингу дотримання прав людини при наданні психіатричної допомоги у закладах з надання психіатричної допомоги;

34) співробітництво з національними установами і міжнародними профільними організаціями з метою виконання спільних проєктів та трансферу технологій;

35) отримання, реалізація (виконання) грантів (субгрантів) та моніторинг їх використання;

36) участь в розробці стандартів у сфері охорони здоров'я;

37) співробітництво з національними установами і міжнародними профільними організаціями з метою виконання спільних проєктів та програм. Розробка і практичне впровадження спільних з іноземними інвесторами проєктів в установленому законодавством порядку;

38) співпраця з науково-дослідними інститутами, кафедрами медичних університетів, іншими установами та організаціями на національному та міжнародному рівнях у розробці програмних продуктів та вдосконалення методології досліджень;

39) організація і проведення у межах компетенції громадських заходів (виставок, благодійних аукціонів, концертів тощо);

40) обіг наркотичних засобів, психотропних речовин та прекурсорів, включених до Переліку наркотичних засобів, психотропних речовин і прекурсорів, затвердженого Кабінетом Міністрів України, за умови наявності ліцензії на відповідний вид діяльності;

41) забезпечення охорони будівель, споруд, територій, транспортних засобів та іншого рухомого і нерухомого майна Інституту, запобігання та/або недопущення чи припинення протиправних дій щодо нього (як зі сторони пацієнтів Інституту, так і зі сторони інших осіб), збереження його фізичного стану, припинення несанкціонованого доступу до нього;

42) забезпечення охорони, особистої безпеки, життя та здоров'я персоналу, пацієнтів та інших осіб, які перебувають на території Інституту та його структурних підрозділів.

Інша діяльність, визначена Уповноваженим органом управління.

Інститут також виконує інші завдання, які не заборонені законодавством України та відповідають меті, передбаченій цим Статутом.

Інститут здійснює обробку персональних даних для конкретних і законних цілей з метою забезпечення реалізації трудових відносин, адміністративно-правових відносин у сфері управління персоналом, відносин у сфері бухгалтерського обліку, у сфері податкових відносин, відносин у сфері охорони здоров'я, визначених за згодою суб'єкта персональних даних, або у випадках та в порядку, встановлених законодавством. Персональні дані

обробляються у формі, що допускає ідентифікацію особи, якої вони стосуються, у строк, не більший ніж це необхідно відповідно до їх законного призначення.

IV. ПРАВОВИЙ СТАТУС ІНСТИТУТУ

1. Інститут є юридичною особою публічного права. Права і обов'язки юридичної особи Інститут набуває з дня його державної реєстрації.

2. Інститут є бюджетною неприбутковою установою.

3. Інститут може бути узуфруктарієм державного майна.

4. Інститут здійснює господарську діяльність, в межах визначених законодавством.

5. Збитки, завдані Інститутом внаслідок виконання рішень органів державної влади чи органів місцевого самоврядування, які було визнано судом неконституційними або недійсними, підлягають відшкодуванню зазначеними органами добровільно або за рішенням суду.

6. Для здійснення господарської діяльності Інститут залучає і використовує матеріально-технічні, фінансові, трудові та інші види ресурсів, використання яких не заборонено законодавством.

7. Інститут має самостійний баланс, реєстраційні (розрахунковий, валютний та інші) рахунки в органах Державної казначейської служби України, установах банків, печатку зі своїм найменуванням та зображенням Державного Герба України, печатки відокремлених структурних підрозділів, штампи, а також фірмові бланки зі своїм найменуванням та реквізитами.

8. Держава та Уповноважений орган управління не несуть відповідальності за зобов'язаннями Інституту, крім випадків передбачених законодавством.

9. Інститут не несе відповідальності за зобов'язаннями держави та Уповноваженого органу управління.

10. Інститут має право укладати угоди, набувати майнових та особистих немайнових прав, нести відповідальність, бути особою, яка бере участь у справі, що розглядається у суді відповідно до законодавства.

11. Інститут здійснює свою діяльність відповідно до кошторису, затвердженого Уповноваженим органом управління.

V. МАЙНО ТА ФІНАНСУВАННЯ ІНСТИТУТУ

1. Майно Інституту становлять необоротні та оборотні активи, основні засоби та грошові кошти, а також інші цінності, вартість яких відображається у самостійному балансі Інституту.

2. Інститут користується і розпоряджається майном відповідно до законодавства. Усі питання, які стосуються відмови від права на нерухоме майно, що знаходиться на балансі Інституту, або його відчуження вирішуються за погодженням з Уповноваженим органом управління в установленому законодавством порядку.

3. Контроль за ефективністю використання, збереженням та обліком закріпленого за Інститутом майна здійснює Уповноважений орган управління.

4. Інститут не має права безоплатно передавати належне йому майно іншим юридичним та фізичним особам, крім випадків, передбачених законодавством.

Інститут не має права розподіляти отримані від надання платних послуг (прибутків) кошти або їх частини серед засновників (учасників), працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування єдиного соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб.

5. Джерелами формування майна Інституту є:

1) кошти загального фонду Державного бюджету України;

2) власні надходження:

плата за послуги, що надаються згідно з його основною діяльністю;

надходження від додаткової (господарської) діяльності;

плата за оренду майна Інституту, що здійснюється відповідно до Закону України «Про оренду державного та комунального майна»;

надходження від реалізації в установленому порядку майна (крім нерухомого майна).

3) Інші власні надходження Інституту:

благодійні внески, гранти та дарунки;

надходження, що отримує Інститут від юридичних осіб (підприємств, установ, організацій), від інших бюджетних установ та фізичних осіб для виконання цільових заходів, у тому числі заходів з відчуження для суспільних потреб, земельних ділянок та розміщення на них інших об'єктів.

4) Інші джерела не заборонені законодавством.

6. Інститут має право:

передавати з балансу на баланс матеріальні цінності між своїми структурними підрозділами, в тому числі філіями і відділеннями, а також здавати в оренду юридичним і фізичним особам закріплене за ним майно згідно

із законодавством та за погодженням з Уповноваженим органом управління;

за погодженням з Уповноваженим органом управління здійснювати відчуження об'єктів державної власності (майна), в порядку встановленому законодавством. Використовувати кошти від продажу майна на оновлення матеріально-технічної бази Інституту.

7. Структура, штатний розпис на відповідний бюджетний період, кошторис доходів і видатків та план асигнувань (за винятком надання кредитів з бюджету) загального фонду бюджету Інституту затверджуються Уповноваженим органом управління за поданням керівника Інституту.

8. Фінансування Інституту:

фінансування діяльності Інституту здійснюється за рахунок Державного бюджету України, а також інших джерел не заборонених законодавством. Обсяги бюджетних асигнувань встановлюються відповідно до затверджених кошторисів доходів і видатків;

державне фінансування Інституту здійснюється з урахуванням специфіки виконуваної загальнодержавної функції, мети та завдань покладених на нього на підставі структури, штатного розпису, кошторису та плану асигнувань (за винятком надання кредитів) загального фонду бюджету Інституту.

9. Контрольні заходи з питань порядку використання майна, господарської і фінансової діяльності, внутрішній аудит (плановий, позаплановий) Інституту здійснюється відповідним державним органом та Уповноваженим органом управління у встановленому законодавством порядку.

10. Інститут самостійно здійснює оперативний, бухгалтерський облік, веде статистичну, бухгалтерську і медичну звітність та подає її державним органам, уповноваженим здійснювати контроль за відповідними напрямками діяльності Інституту у встановленому законодавством порядку.

11. Керівництво Інституту несе відповідальність перед Уповноваженим органом управління, іншими державними органами за достовірність і своєчасність подання фінансової, статистичної та іншої звітності.

12. Доходи (прибутки) або їх частина, отримані Інститутом, не підлягають розподілу серед засновників (учасників), членів Інституту, працівників (крім оплати їхньої праці, нарахування соціального внеску), членів органів управління та інших пов'язаних з ними осіб.

VI. ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ ІНСТИТУТУ

1. Інститут має право:

звертатися у порядку, передбаченому законодавством, до центральних та місцевих органів державної виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, а також підприємств і організацій незалежно від форм власності та підпорядкування, для отримання інформації та матеріалів, необхідних для виконання покладених на Інститут завдань;

здійснювати співробітництво з іноземними організаціями відповідно до законодавства;

здійснювати власне будівництво, реконструкцію, капітальний та поточний ремонт основних фондів у встановленому законодавством порядку;

залучати підприємства, установи та організації для реалізації своїх статутних завдань у порядку визначеному законодавством;

співпрацювати з іншими закладами та установами для виконання завдань, визначених цим Статутом (науково-дослідними інститутами, закладами освіти тощо);

за погодженням з Уповноваженим органом управління створювати філії, структурні підрозділи, діяльність яких забезпечує виконання визначених завдань Інституту;

обирати предмет договору, визначати зобов'язання, будь-які інші умови господарських взаємовідносин, що не суперечать законодавству;

укладати господарські угоди з підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності та підпорядкування, а також фізичними особами відповідно до законодавства;

здійснювати інші права, що не суперечать законодавству.

2. Інститут зобов'язаний:

здійснювати оперативну діяльність по матеріально-технічному забезпеченню своєї роботи;

придбавати матеріальні ресурси у підприємств, організацій та установ незалежно від форм власності, а також у фізичних осіб відповідно до вимог Закону України «Про публічні закупівлі»;

забезпечувати для всіх працівників Інституту належні і безпечні умови праці, додержання законодавства про працю, правил та норм охорони праці, техніки безпеки, соціального страхування та інших соціальних гарантій;

забезпечувати збереження, ефективне і цільове використання майна, закріпленого за Інститутом на праві оперативного управління або переданого йому на праві узуфрукта;

дотримуватися фінансово-бюджетної дисципліни, забезпечувати своєчасну сплату податків та інших відрахувань згідно з законодавством України;

здійснювати податковий і бухгалтерський облік, складати фінансову, бюджетну та статистичну звітність в порядку та строки, встановлені чинними нормативно-правовими актами;

здійснювати бухгалтерський та оперативний облік результатів своєї роботи, складати та подавати фінансову та статистичну звітність відповідно до

вимог законодавства України;

проводити інвентаризацію належного йому майна для забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку, фінансової звітності та статистичної інформації згідно із законодавством та цим Статутом;

для забезпечення достовірності даних бухгалтерського обліку та фінансової звітності Інститут зобов'язаний проводити інвентаризацію активів і зобов'язань, під час якої перевіряються і документально підтверджуються їх наявність, стан і оцінка. Об'єкти і періодичність проведення інвентаризації визначаються керівником Інституту, крім випадків, коли її проведення є обов'язковим згідно з законодавством;

здійснювати виплату заробітної плати працівникам у визначеному законодавством порядку, зокрема не рідше двох разів на місяць через проміжок часу, що не перевищує шістнадцяти календарних днів, та не пізніше дня закінчення періоду, за який здійснюється виплата;

дотримуватися вимог законодавства про державну таємницю;

виконувати норми і вимоги законодавства щодо охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання і відтворення природних ресурсів та забезпечення екологічної безпеки;

надавати Уповноваженому органу управління інформацію щодо діяльності Інституту;

неухильно дотримуватися вимог антикорупційного законодавства, зокрема, щодо визначення (призначення) уповноваженого підрозділу (особи) з питань запобігання та виявлення корупції, проведення щорічної оцінки корупційних ризиків, розроблення та виконання заходів, які є необхідними та обґрунтованими для запобігання і протидії корупції у діяльності Інституту.

3. У разі порушення Інститутом законодавства про охорону навколишнього природного середовища його діяльність може бути обмежена, тимчасово заборонена або припинена відповідно до законодавства.

VII. УПРАВЛІННЯ ІНСТИТУТОМ

1. Управління Інститутом здійснюється відповідно до цього Статуту на підставі поєднання прав Уповноваженого органу управління щодо господарського використання державного майна і участі в управлінні трудового колективу.

2. Керівництво господарською діяльністю Інституту здійснює генеральний директор Інституту (далі – Генеральний директор), який призначається на посаду та звільняється з посади наказом Уповноваженого органу управління, на умовах контракту у порядку, встановленому законодавством, на строк до п'яти років, після обрання таємним голосуванням на зборах колективу наукових працівників Інституту, у порядку встановленому Кабінетом Міністрів України.

Строк найму, права, обов'язки і відповідальність Генерального директора, умови його матеріального забезпечення, звільнення з посади, інші умови найму визначаються контрактом.

У виборах Генерального директора Інституту може брати участь кожний штатний науковий працівник Інституту. Претенденти на посаду Генерального директора Інституту можуть висуватися трудовим колективом Інституту. Кандидати на посаду Генерального директора Інституту можуть мати права, передбачені Статутом та чинним законодавством України.

Кандидати на посаду Генерального директора Інституту повинні мати вищу освіту у галузі знань «Охорона здоров'я» за спеціальністю «Медицина» освітньо-кваліфікаційного рівня не нижче магістра (спеціаліста), мати спеціалізацію за спеціальністю «Судова психіатрія» або «Судово-медична експертиза», мати вищу освіту у галузі знань «Право» освітньо-кваліфікаційного рівня не нижче магістра (спеціаліста), мати вищу освіту у галузі знань «Публічне управління та адміністрування» або «Державне управління» освітньо-кваліфікаційного рівня не нижче магістра, відповідати вимогам статті 9 Закону України «Про наукову та науково-технічну діяльність», мати кваліфікацію судового експерта з правом проведення судово-психіатричної або судово-медичної експертиз отриману у відповідності до вимог Закону України «Про судову експертизу» та стаж роботи судовим експертом за цими експертними спеціальностями не менше 10 років.

3. Генеральний директор Інституту може бути звільнений достроково на підставах, передбачених контрактом відповідно до законодавства.

4. Генеральний директор Інституту самостійно вирішує питання діяльності Інституту, за винятком тих, що віднесені Статутом до компетенції Уповноваженого органу управління та Вченої ради Інституту.

5. Генеральний директор Інституту зобов'язаний створити необхідні умови для правильного ведення бухгалтерського обліку, забезпечити неухильне виконання всіма підрозділами, службами та працівниками, причетними до бухгалтерського обліку, правомірних вимог бухгалтера щодо дотримання порядку оформлення та подання до обліку первинних документів.

Відповідальність за організацію бухгалтерського обліку та забезпечення фіксування фактів здійснення всіх господарських операцій у первинних документах, збереження оброблених документів, реєстрів і звітності протягом встановленого терміну, але не менше трьох років, несе керівник Інституту.

Генеральний директор Інституту та головний бухгалтер несуть персональну відповідальність за додержанням порядку ведення і достовірність обліку та статистичної звітності у встановленому законодавством порядку.

6. Генеральний директор Інституту:

безпосередньо підпорядковується Уповноваженому органу управління

та несе персональну відповідальність за виконання покладених на нього завдань, що визначені Статутом і здійснення ним своїх функцій;

діє без довіреності від імені Інституту, представляє його інтереси в органах державної влади і органах місцевого самоврядування, інших організаціях, у відносинах з юридичними та фізичними особами, формує адміністрацію Інституту і вирішує питання його діяльності в межах та порядку, встановленому Статутом та законодавством;

організовує інформаційну, господарську, соціально-побутову і іншу діяльність Інституту відповідно до мети та основних напрямів його діяльності;

розпоряджається коштами і майном Інституту відповідно до законодавства та цього Статуту;

забезпечує ефективне використання та збереження майна, переданого Інституту;

виконує умови укладеного з Уповноваженим органом управління контракту;

укладає договори, видає довіреності, відкриває рахунки в Державній казначейській службі України, в установах банків в установленому порядку;

у межах своєї компетенції видає накази та інші розпорядчі акти, дає вказівки, обов'язкові для всіх підрозділів і працівників Інституту;

опрацьовує та подає на затвердження до Уповноваженого органу управління проект Статуту;

визначає організаційну структуру Інституту, граничну чисельність працівників, штатний розпис на відповідний бюджетний період, кошторис доходів і видатків та план асигнувань (за винятком надання кредитів з бюджету) загального фонду бюджету Інституту та подає їх на затвердження до Уповноваженого органу управління;

затверджує положення про структурні підрозділи Інституту та посадові інструкції працівників за поданням керівників цих підрозділів;

призначає на посаду та звільняє з посади за погодженням з Уповноваженим органом управління своїх заступників, медичного директора Інституту, керівників відокремлених структурних підрозділів (філій) Інституту з дотриманням вимог законодавства;

призначає на посади наукових працівників після проведення конкурсу у порядку, затвердженому Генеральним директором Інституту та розробленого відповідно до Примірного положення про порядок проведення конкурсу на заміщення вакантних наукових посад державної наукової установи, затвердженого Кабінетом Міністрів України;

призначає на посади керівників наукових структурних підрозділів Інституту на строк до 5 років з правом неодноразового переобрання;

звільняє з посад керівників наукових структурних підрозділів Інституту, відповідно до законодавства та цього Статуту;

видає довіреності та уповноважує керівників структурних підрозділів Інституту на виконання відповідних функцій і відповідальність відповідно до законодавства та цього Статуту;

у встановленому порядку призначає на посади та звільняє з посад працівників Інституту;

призначає своїм наказом 3 членів Вченої ради Інституту;

встановлює у колективному договорі форми і системи оплати праці, норми праці, умови запровадження та розміри стимулюючих та інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат з дотриманням норм і гарантій, передбачених законодавством, але в межах, визначених для них у встановленому порядку сум дотацій та власних доходів з урахуванням умов, встановлених Кабінетом Міністрів України;

застосовує заходи заохочення та дисциплінарного стягнення до працівників Інституту, на умовах, передбачених колективним договором та законодавством;

укладає за згодою Уповноваженого органу управління договори оренди та інвестиційні договори лише у порядку, визначеному законодавством;

забезпечує проведення колективних переговорів, укладання колективного договору Інституту та виконання його вимог;

забезпечує додержання законодавства про працю в Інституті з дотриманням законності та порядку, режиму секретності та антикорупційних норм;

забезпечує дотримання працівниками Інституту Правил внутрішнього трудового розпорядку;

забезпечує безумовне дотримання і виконання вимог антикорупційного законодавства в діяльності Інституту, його посадовими та службовими особами, іншими особами, які виконують роботу та перебувають з Інститутом у трудових відносинах;

погоджує з Уповноваженим органом управління свої відпустки, закордонні відрядження та відрядження в межах України, а також забезпечує інформування Уповноваженого органу управління про свою тимчасову втрату працездатності;

здійснює контроль за оголошенням та організацією проведення конкурсів на зайняття вакантних посад наукових працівників і атестації співробітників Інституту;

відраховує та поновлює на навчання осіб, які навчаються в аспірантурі та докторантурі;

вирішує інші питання діяльності Інституту у відповідності із законодавством;

несе відповідальність за стан і збереження будівель та іншого майна;

несе відповідальність за наукову, судово-експертну, медичну, господарську та іншу діяльність Інституту;

здійснює інші повноваження, передбачені чинним законодавством та цим Статутом.

7. Генеральний директор Інституту несе відповідальність за складання та виконання кошторисів, додержання трудової, фінансової дисципліни і вимог

законодавства.

8. Генеральний директор Інституту, його заступники, медичний директор та керівники структурних підрозділів є офіційними представниками Інституту, діють у межах своїх повноважень та представляють інтереси Інституту в органах державної влади, установах та організаціях, а також у взаємовідносинах з організаціями та фізичними особами, в тому числі іноземними відповідно до наданих їм повноважень.

9. Генеральний директор Інституту, його заступники, медичний директор та керівники підрозділів у межах своїх повноважень здійснюють оперативне керівництво Інститутом та його підрозділами.

10. Генеральний директор Інституту несе відповідальність за виконання вимог статті 26 Бюджетного кодексу України, зокрема, в частині організації і забезпечення внутрішнього контролю в Інституті.

11. Заміщення посад наукових співробітників здійснюється на конкурсній основі у порядку, затвердженому Генеральним директором Інституту.

12. Заміщення вакантних посад керівників наукових підрозділів здійснюється відповідно до положення про порядок проведення конкурсу на заміщення вакантних наукових посад державної наукової установи у порядку встановленому Кабінетом Міністрів України.

13. Генеральний директор Інституту несе відповідальність за результати діяльності наукової установи перед Уповноваженим органом управління.

14. Генеральний директор Інституту щороку звітує перед колективом наукових працівників про свою діяльність.

VIII. УПОВНОВАЖЕНИЙ ОРГАН УПРАВЛІННЯ

1. Уповноважений орган управління відповідно до покладених на нього завдань здійснює повноваження щодо реалізації прав держави як власника майна, переданого Інституту, пов'язаних з володінням, користуванням і розпорядженням ним у межах, визначених законодавством України, з метою задоволення державних та суспільних потреб у галузі охорони здоров'я.

2. Уповноважений орган управління:
визначає головні напрямки діяльності Інституту;
приймає рішення про утворення, реорганізацію і ліквідацію Інституту у відповідності до вимог законодавства, призначає ліквідаційну комісію, затверджує ліквідаційний баланс;
затверджує Статут Інституту, здійснює контроль за його дотриманням;

затверджує організаційну структуру Інституту, граничну чисельність працівників та штатний розпис, кошторис доходів і видатків та план асигнувань (за винятком надання кредитів з бюджету) загального фонду бюджету Інституту;

оголошує конкурс на заміщення посади Генерального директора Інституту у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, призначає на посаду та звільняє з посади Генерального директора Інституту у встановленому законодавством порядку, укладає і розриває контракт з Генеральним директором Інституту та здійснює контроль за його виконанням;

погоджує призначення на посаду та звільнення з посади заступників Генерального директора Інституту, медичного директора Інституту, керівників відокремлених структурних підрозділів (клінік, навчально-лікувальних, науково-виробничих та експериментальних комплексів) та юридичних осіб відповідно до вимог законодавства за поданням Генерального директора Інституту;

погоджує Генеральному директору Інституту відпустки, закордонні відрядження, призначає в.о. Генерального директора Інституту у разі звільнення або відсторонення Генерального директора Інституту;

має право на вирішення питання про покладання обов'язків Генерального директора Інституту у разі його тимчасової відсутності;

контролює виконання та забезпечення Генерального директора Інституту заходів щодо створення умов праці відповідно до законодавства про охорону праці;

проводить моніторинг діяльності Інституту;

забезпечує проведення перевірки фінансово-господарської діяльності у разі зміни Генерального директора та внутрішніх аудитів у порядку, встановленому законодавством;

здійснює контроль за фінансовою (бюджетною) та штатною дисциплінами Інституту;

здійснює контроль за ефективним використанням та збереженням майна і коштів Інституту, забезпечує (контролює) проведення інвентаризації майна Інституту відповідно до законодавства, виявляє державне майно, яке тимчасово не використовується, та вносить пропозиції щодо умов його подальшого використання;

погоджує договори про спільну діяльність та інші договори, предметом яких є використання нерухомого майна, що перебуває в оперативному управлінні Інституту або передане йому на праві узуфрукта, та здійснює контроль за виконанням умов таких договорів.

забезпечує приведення у відповідність із законодавством Статуту та внутрішніх положень Інституту;

надає згоду на відчуження, оренду, передачу та списання майна Інституту і пропозиції щодо умов договору відчуження, оренди, передачі та списання з метою забезпечення ефективного використання майна;

контролює виконання орендарями інвестиційних і технічних програм,

якщо такі передбачені договором оренди;

організовує контроль за використанням орендованого державного майна;

забезпечує управління і збереження матеріальних носіїв секретної інформації та здійснення заходів щодо охорони державної таємниці;

контролює реалізацію заходів щодо запобігання корупції в Інституті;

забезпечує проведення державної реєстрації прав на нерухоме майно, земельні ділянки (у разі відсутності необхідних документів) та уточнення меж земельних ділянок державних і казенних підприємств, державних установ, організацій та об'єктів нерухомості (будівлі, споруди), що не увійшли до статутних капіталів господарських товариств, утворених у процесі корпоратизації державних підприємств та надає Уповноваженому органу управління інформацію про проведену роботу;

виконує інші передбачені законодавством функції з управління об'єктами державної власності.

ІХ. ОРГАН УПРАВЛІННЯ НАУКОВОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

1. Органом управління науковою діяльністю Інституту є Вчена рада. Кількісний склад членів Вченої ради складає 12 осіб. 9 членів складу Вченої ради обирається таємним голосуванням колективу наукових працівників, а 3 член призначається наказом Генерального директора Інституту.

2. Голова, його заступники та вчений секретар Вченої ради Інституту обираються таємним голосуванням з числа її членів.

3. Вчена рада Інституту:

1) визначає стратегію розвитку Інституту та перспективні напрями наукової діяльності;

2) проводить наукову і науково-технічну оцінку тематики та результатів науково-дослідних робіт;

3) затверджує поточні (щорічні) плани наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок;

4) вирішує питання щодо удосконалення та розвитку структури Інституту;

5) затверджує теми дисертацій здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) та науковому рівні вищої освіти і призначає наукових керівників (консультантів);

6) затверджує результати атестації наукових працівників, аспірантів, докторантів та результатів конкурсу на вакантні посади наукових працівників;

7) висуває наукові праці для присудження премій, медалей та інших видів відзнак, у тому числі міжнародних;

8) приймає рішення щодо присвоєння працівникам Інституту вчених звань професора та старшого дослідника і подає відповідні рішення на

затвердження до атестаційної колегії центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері наукової і науково-технічної діяльності;

9) порушує клопотання про присвоєння почесних звань;

10) затверджує річні звіти про діяльність та фінансові плани Інституту;

11) ухвалює рішення про розміщення власних надходжень у територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, або в банківських установах державного сектору;

12) погоджує перелік професій і посад Інституту, на яких може застосовуватися гнучкий режим робочого часу та дистанційний режим праці;

13) вирішує інші питання діяльності Інституту, визначені його Статутом.

Х. ТРУДОВИЙ КОЛЕКТИВ ТА СОЦІАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ ІНСТИТУТУ

1. Працівники мають право брати участь в управлінні Інститутом через загальні збори (конференції), ради трудових колективів, професійні спілки, що діють у трудовому колективі, інші органи, уповноважені трудовим колективом на представництво, вносити пропозиції щодо поліпшення роботи Інституту, а також з питань соціально-культурного і побутового обслуговування.

Представники профспілкової організації, а у разі їх відсутності – вільно обрані працівниками представники, представляють інтереси працівників в органах управління Інституту відповідно до законодавства.

Інститут зобов'язаний створювати умови, які б забезпечували участь працівників Інституту в його управлінні.

2. Трудовий колектив Інституту складається з усіх працівників, які своєю працею беруть участь у його діяльності на основі трудового договору (контракту, угоди) або інших форм, що регулюють трудові відносини працівника з Інститутом.

3. Посадові особи Інституту, інші особи, які виконують роботу та перебувають з Інститутом у трудових відносинах, зобов'язані:

не вчиняти та не брати участі у вчиненні корупційних правопорушень або правопорушень, пов'язаних з корупцією;

утримуватися від поведінки, яка може бути розціненою як готовність вчинити корупційне правопорушення або правопорушення, пов'язане з корупцією;

невідкладно інформувати посадову особу, відповідальну за запобігання корупції у діяльності Інституту, Генерального директора Інституту або Уповноважений орган управління про випадки вчинення корупційного правопорушення або правопорушення, пов'язаного з корупцією.

невідкладно інформувати посадову особу, відповідальну за запобігання корупції у діяльності Інституту, Генерального директора Інституту або

Уповноважений орган управління про виникнення реального, потенційного конфлікту інтересів.

4. До складу органів, через які трудовий колектив реалізує своє право на участь в управлінні Інституту, не може обиратися Генеральний директор Інституту. Повноваження цих органів визначаються відповідно до законодавства.

5. Виробничі, трудові та соціальні відносини трудового колективу з адміністрацією Інституту регулюються колективним договором.

6. Право укладання колективного договору від імені Уповноваженого органу управління надається Генеральному директору Інституту, а від імені трудового колективу – уповноваженому ним органу.

Сторони колективного договору звітують на загальних зборах трудовому колективу не менш ніж один раз на рік.

7. Питання щодо поліпшення умов праці, життя і здоров'я, гарантії обов'язкового медичного страхування працівників Інституту та їх сімей, а також інші питання соціального розвитку вирішуються трудовим колективом за участю Генерального директора Інституту відповідно до законодавства, цього Статуту та колективного договору.

8. Джерелом коштів на оплату праці працівників Інституту є державні кошти та інші джерела не заборонені законодавством.

Форми і системи оплати праці, норми праці, розцінки, тарифні ставки, схеми посадових окладів, умови запровадження та розміри надбавок, доплат, премій, винагород та інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат встановлюються у колективному договорі з дотриманням норм і гарантій, передбачених законодавством, Генеральною та Галузевою угодами.

Мінімальна заробітна плата працівників не може бути нижчою від встановленого законодавством мінімального розміру заробітної плати.

Умови оплати праці та матеріального забезпечення Генерального директора Інституту визначаються контрактом, укладеним із Уповноваженим органом управління.

9. Оплата праці працівників Інституту здійснюється в першочерговому порядку. Всі інші платежі здійснюються Інститутом після виконання зобов'язань щодо оплати праці.

10. Працівники Інституту здійснюють свою діяльність відповідно до Статуту, колективного договору, положень про структурні підрозділи та посадових інструкцій згідно з законодавством.

XI. ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Припинення діяльності Інституту здійснюється шляхом його реорганізації (злиття, приєднання, поділу, перетворення) або ліквідації – за рішенням Уповноваженого органу управління, а у випадках, передбачених законами, – за рішенням суду.

2. У разі припинення Інституту (у результаті ліквідації, злиття, поділу, приєднання або перетворення) активи передаються одній або кільком неприбутковим організаціям відповідного виду або зараховуються до доходу бюджету.

3. Ліквідація Інституту здійснюється ліквідаційною комісією, яка утворюється Уповноваженим органом управління, а у разі припинення його діяльності за рішенням суду – комісією, утвореною відповідно до рішення суду.

4. Порядок і строки проведення ліквідації, а також строк для заяви претензій кредиторами, що не може бути меншим, ніж два місяці з дня оголошення про ліквідацію, визначаються органом, який прийняв рішення про ліквідацію Інституту.

5. Ліквідаційна комісія розміщує в друкованих засобах відповідно до закону повідомлення про його ліквідацію та про порядок і строки заяви кредиторами претензій, а наявних (відомих) кредиторів повідомляє персонально у письмовій формі у встановлені законодавством строки.

6. Одночасно ліквідаційна комісія вживає необхідних заходів щодо стягнення дебіторської заборгованості Інституту та виявлення кредиторів з письмовим повідомленням кожного з них про ліквідацію суб'єкта господарювання.

7. Ліквідаційна комісія оцінює наявне майно Інституту і розраховується з кредиторами, складає ліквідаційний баланс та подає його до Уповноваженого органу управління або органу, який призначив ліквідаційну комісію. Достовірність та повнота ліквідаційного балансу повинні бути перевірені в установленому законодавством порядку, з обов'язковою перевіркою органом державної фіскальної служби, в якому перебуває на обліку Інституту.

8. Ліквідаційна комісія виступає в суді від імені Інституту, що ліквідується.

9. Черговість та порядок задоволення вимог кредиторів визначаються відповідно до законодавства.

10. Працівникам Інституту, які звільняються у зв'язку з його реорганізацією чи ліквідацією, гарантується дотримання їх прав та інтересів відповідно до законодавства про працю.

11. Інститут вважається таким, що припинив свою діяльність, з дня внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань запису про державну реєстрацію його припинення.

Міністр

Віктор ЛЯШКО

Прошнуровано та пронумеровано на 22 (двадцять два) арк.

Головний спеціаліст відділу взаємодії з підприємствами, установами та організаціями, що належать до сфери управління міністерства
Фінансово-економічного департаменту Міністерства охорони здоров'я України
Ткаченко Людмила Костянтинівна

